

taget sig alt, hvad han behøver over for Fodgængere — som dog muligvis kunne være døde eller blinde, saa at de ikke kunde være opmærksomme paa ham. Navnlig denne Bestemmelse vil være nødvendig i en almindelig Lov, thi det er mig bekendt, at man rundt omkring i Landet i Købstæderne har den Forestilling, at naar en Cyklist kommer kørende i samme Retning som en Fodgænger, der gaar forude, og Cyklisten saa kimer, skal Fodgængerens gaa af Vejen; man tror, at det er dertil, Klokken er, medens Klokken jo blot er til at varsko Folk om, at der kommer en Cyklist, og at man skal være paa sin Post. Et æret Medlem henviste til, hvorledes Punktum 2 og 3 i § 3 om Lygtetænding vilde falde bort, og ligeledes ville ogsaa Bestemmelserne i 1ste Punktum om, at fra Gadelygterne tændes og indtil de slukkes, skal Cyklisten have tændt Lygte, bortfalde. I Grunden vil jo hele Nr. 3 forsvinde, nemlig for saa vidt som der, naar den herved er hævet, maatte en ny Bestemmelse af Politidirektøren til for at paa-byde Lygte; saa kunde han ikke i nogen Henseende gaa uden for, hvad der findes i denne Lov. Jeg skal ogsaa henvise til, at § 6 i den nævnte Vedtægt bestemmer, at „ved Gadehjørner og Skæringspunkter af flere Færdselslinier er Forbikørsel bag fra forbudt“; disse Bestemmelser ville forsvinde. Muligvis vil en hel Del af dem ikke behøves andre Steder; men i Købstæderne vil man ikke kunne undvære dem. Selve Lovforslaget har jo ogsaa paa forskellige Punkter henvist til, at der ved Politivedtægt kan gives særlige Bestemmelser. Det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (N. J. Larsen) omtalte i saa Henseende en enkelt Bestemmelse, jeg tror det var § 1, andet Stykke, men for øvrigt findes der ogsaa i § 1, første Stykke, § 1, 3dje Stykke og i § 4 Bestemmelser i saa Henseende. Jeg har altsaa stadig den Formening, at saa velment dette Forslag end er; saa lidt er der dog Grund til at lovgive her, saa længe der ikke er kommen virkelige Klager frem. Saa længe det ikke har vist sig, at Kommunalbestyrelserne ere gaaede over til at mangle sund Sans, og ikke for deres egne Beboere ville give fornuftige Bestemmelser, saa længe ikke dette er konstateret, saa længe turde der ikke være nogen Grund til for Lovgivningsmagten at skride ind her. — Jeg skal ikke komme udførlig ind paa de enkelte Bestemmelser, men kun gøre nogle faa Bemærkninger. I § 1, andet Stykke, omtales kun Kjøbenhavn og Købstæderne, men ikke

Handelspladserne. Hvorfor skulle de ikke tages med? Hvorfor skal man ikke paa Frederiksberg kunne forbyde Cyklekørsel i enkelte stærkt befærdede Gader? I § 4 omtales jo Frederiksberg, men ikke de andre Handelspladser. I § 2 omtales Kørsel i „Byerne“. Det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds henlede Opmærksomheden paa dette tvetydige Udtryk „i Byerne“ og mente, at der derved kun forstaaes Købstæderne. Jeg mener nu, at Landsbyerne maa forstaaes medindbefattede. Det kan jo lige saa godt være det ene som det andet, men i hvert Fald er her en Uklarhed til Stede. Hvis det kun er Købstæderne, der menes, har man jo ikke Frederiksberg og ikke Esbjerg med, ej heller andre Steder, hvor Bestemmelsen dog kunde være praktisk. Det hedder dernæst, at „enhver Cykle skal være forsynet med Klokke eller andet Signalapparat“, men de vejfarende maa dog have Krav paa at faa at vide, hvilket andet Apparat der skal gælde for Signal. Dernæst er der Bestemmelsen i § 3, som jeg lægger særlig Vægt paa, nemlig at *begge* Parter ere pligtige til at holde til højre. Det fornuftige turde dog imidlertid være, at Cyklisten skal vige til Side over for den kørende; thi Cyklisten kommer jo meget hurtigt, og er han nogenlunde øvet, er Cyklen et let bevægeligt Redskab, hvormed man let kan køre til Side. Der staar dernæst, at „Cyklister altid bør køre af Vejen for Ligtog, Processioner og Brandvæsenets Køretøjer.“ Det er mig ikke ganske klart, hvorfor de ærede Forslagsstillere her have udeladt Troppeafdelinger, der ogsaa staa nævnte i Cyklestiforeningens Lovforslag. Ved det sidste Stykke i § 3 er der blevet henvist til, at Træerne ofte findes paa selve Grøftkanten, og at der er mange Steder, hvor der ikke findes Træer. Jeg vil desuden særlig henlede Opmærksomheden paa, at der her kun staar Hovedvejen — det skal vel i øvrigt være Hovedvejene og ikke Hovedvejen, det maa vel være en Trykfejl — medens Bestemmelsen dog ogsaa maa gælde om Bivejene. Det forekommer nu mig, at Fodstierne, de Stier, der findes langs Grøftkanten, bør være forbeholdt Fodgængerne alene. Hvis man i det hele taget skal lovgive her, maa det imidlertid efter min Mening gøres gældende, at Cyklister skulle køre af Vejen, baade for kørende, ridende og Fodgængere, og det ikke blot paa Stierne. Fodgængerne paa Landevejene maa nemlig ofte, for at gaa nogenlunde tørt, gaa i Hjulsporene. Kommer der saa en Cyklist, er det naturligt, at